

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Hercvles Prodicivs Sev Principis Jvventvtis Vita Et
Peregrinatio**

Pighius, Stephanus Vinandus

Coloniae, 1609

Lachrumæ. In. Caruli Optimi. Juliacensium Principis. Funere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13033

si
no-
ris
na-
ore
fe-
ue-
sit,
ibi
ita
era
in-
ee-
òd
nisi
ua-
au-
na-
us,
nis
sus
est,
rba
pat,
pa-
nor-
lini
am
vi-
am,
plo-
co-
sus
au-
eva-
ni-
est.
em
gen-
ux

nam
væ vim , & facilitatem hujusmodi : ut & planè perspicias
quid ad rem opus sit, & perspectum facillimè exequaris,
remque gratissimam facias illi, qui tantum sudoris acla-
boris in tuam causam impedit, tantumque honoris in hac
mortali vita tibi contulit: ut & bonorum dierum plenus &
meritis affluens contendas ad adoptionem fructus illius,
quo solo contentus ac satiatus animus noster esse posset.
Quod ut divina Clementia tibi communicet, omni studio,
animiq; contentione ab illa efflagitabo. Sed ut conclu-
dam, manus Excellentiae tuae qua possum & debo revere-
rentia osculabor. De Groppero integerrimo ac R^mo:
D. N. Nuncio facillimè, qui sim cognosces, ut compertum
habeas me nulla re motum, præterquam honore in Deum,
animatorumq; salute & Excellentiae tuae, & populorum qui
tua ditione, ac nutu gubernantur, hæc scripsisse.

Romæ, Cal. Maii, anno, 1575.

Excellentiae tuae.

addictissimus servus

Franciscus Maria Tarusius, Sacerdos
D. Ioannis Florentinarum.

LACHRUMÆ. IN. CARULI
OPTIMI. JULIACENSIVM
PRINCIPIS. FUNERE.

En modo qui magna circum stipante ceteris
Threjicio sublimis equo spectabilis ostro
Heroës Rutulos inter gentesq; Latinas
Ibat ovans reliquos velut inter lucifer ignes,
Aureacum tacito labantur sidera mundo,
Martia quem primis venerata est Roma sub annis,
Cen magnum ex alto delapsum nomen olympc,
Quem stupuit Latium, stupuit quem Teutonatellus,
Ante diem curas solventem mente seniles.
Cus Pylios annos Cumæa, & secula vatis
Optabant populi plausu, linguisq; secundis.
Et nunc (quis faxe? quis duro robore natus

Cantus

Contineat lachrymas?) en nunc florente iuventa
 In medio cursu ceu flos succisus aratro
 Purpureus, gelidis pavis quem aurora pruinis.
 Eloquar, an sileam? fatus sublatis iniquis
 Concidit, aethereamq; animam exhalavit in auras.
 Ah crudele nephelas! nec tristia flectere fata
 Oris honor posuit niveus, nec pulchra iuventus,
 Nec virides anni nec digni ipso lovere mores.
 Vix se induerant tenera lanugine mala;
 Finierant dura vix bio duo lustra sorores.
 Scilicet egregium morti partita a triumphum
 Candida cum trifitis disruptis stamna Clotho,
 Stamma e^g argento, fulvo e^g contexa metallis,
 Ignea quod fidei praedita flamma Cometa.
 At non haec pietas, non hoc tua viscosa virtus,
 Magne heros, non hoc tuus nos sperare jubebat
 Inclita religio, nec recti sancta cupido:
 Sed fore quis ferro victam, longeq; fugatam
 Threiciam a nostris rapiens depelleret agris:
 Caucasis quiterum Mahumerem includeret oris:
 Qui tua Rhenc pater victori tempora lauro
 Cingeret, , e^g spoliis, raptisq; ex hoste trophais.
 Diis aliter visum. quis calum carpere diris
 Audeat? aut demens Di vos culpare nocentes?
 Non ideo merita tu laudum in parte carebis
 Magne tamen Princeps, nec quod fortuna senectam
 Infidit iuventi. deerunt praeonia fama.
 Optima prima fere rapiunt pia numina terris,
 Dignaq; siderea merito statrone reponunt.
 Talis erat Thetidis matris cum concidit ictis
 Phœbe tuo, talem ploravit e^g Hector a Troia.
 Nonne novem cernis vivendo garrula cornix
 Secula viveri annos? unum mortalibus agris
 Vix adeo magni Rector concessit olympi.
 Singula quid referam? virtute extendere vitam
 Extremasq; decet factis superare fabillas.
 Quamvis nec laudes placeat nunc, maxime Princeps,
 Enarrare tuas, nec fortia facta parentum,
 Heroasq; atados longa deducere Musa:
 Oktat enim vis severa mali, vis saeva doloris.

Folio 88

Forte alius maiore tuba, maiore cothurno
 Ista canam: mœstas nunc fundere pectore abimo
 Sufficit lacrymas. Et mœstos fundere fletus.
 Heu mihi, qualis erat, quantum diuersus ab illo,
 Lætitia insignis multa, formaq; decorus,
 (Purpureo veluti si quis corruperit ostro
 Indum ebatur, aut commixta rosis stant lilia rubris)
 Tunc cum ingens hominum custos, quem stratus adorat
 Orbis, quem supplex dominum, patremq; fateatur,
 Auro mucronem contextum ex jaspide fulva
 Fulmineumq; taurat lateri, propriumq; dicarat.
 Proh quos tunc sensus, proh quos sub pectore motus
 Sensit secreto tanto dignatus honore!
 Iam tunc si quam fata viam casusve dedissent,
 Charam pro sanctis vitam deuoverat artis:
 Non tamen hac multum concessum felicitate
 Posse uti; medio mors importuna tenebras
 Lætitia effudit nigra caligine quando.
 Infelix nimium lathum, quod sedula tellus
 Omnis deplorat, seu quam cum gurgite tollit
 Phœbus equos, seu quam cernit rursum aquore condens.
 Aspice fulgentem ternō diademate primum
 Pastorem, gemitus, lacrymas, fletusq; notabis.
 Quin etiam hic circum Patres, quos purpura vestit,
 Aspice, nec siccis poteris deprendere vultus.
 At te nunc quanto, ter maxime Maximiliane.
 Germanum sacrī dum frenas legibus orbem,
 Quanto te credam luctu, quantoq; dolore
 Tangi? te quanto celebrare hac funera fletu?
 Vos quoq; Hiberianæ Rector fortissime gentis,
 Et cui lenis Arar paret, celerisq; Garumna,
 Nunc consanguineo lacrymarum funditis undas.
 Quid memorem patrem? quid vos cum fratres sorores
 Infortunatas? mens victa dolore fatiscit,
 Tristiaq; ex imo manant suspensa corde.
 Et tu Cesareo prognata ex stemmate mater,
 Quos gemitus miseranda dabis? quos mœsta ululatus,
 Aurea proh quanto feries laquearia planctu!
 Sed iam plura loqui prohibent lacrymeq; dolorq;
 Otia jam cessarepetant, requiemq; Camæna.

I.O.